

284. Botkyrka kyrka, Svartlösa hd.

Pl. 140.

Litteratur: R. Dybeck, Sveriges runurkunder 1 (1855), s. 36; O. Hermelin, Svartlösa härad, s. 1, 27; S. Boije, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Hermelin a. a.; Brate 1899 (ATA).

Runstenen, som är ett fragment, sitter inmurad i kyrkans norra yttervägg, straxt V om sakristian och nära takfästet.

Röd sandsten. Längd 1 m., bredd 0,58 m. Ristningen är till stor del bortvittrad eller skadad. Ett ankarjärn är fästat rakt genom stenen och skymmer bort en del av ristningen.

Inskrift:

una + brupu : - - -

5

-una, broðu[r]

»... broder»

Runan 2 liknar mest **n**, med bst nästan rakt över hst. Den kan möjligen också uppfattas som **t**, med bst utgående långt ned på hst. Därframför finnes endast nedre delen av två stavar; möjligen ha de tillsammans bildat ett **u**. 5 **r** står under järnbandet, men är tydlig. Följande runa är 6 **u**, icke **r**. I 7 **p** är övre delen av bst mycket svag; men säkert har runan icke varit **k**. — Hermelin: -ta + biufu :. — Boije: uta + bruku :. — Brate: uta + burku : ('ähta man till Borga').

285. Botkyrka kyrka, Svartlösa hd.

Pl. 140.

Äldre avbildning: Brate 1900 (ATA).

Några uppgifter, när och hur stenen har anträffats, äro icke kända. »Runstenen låg», säger Brate (1900), »på kyrkogården vid kyrkans östra ända med inskriftsidan uppåt; jag lät resa honom på foten mot kyrkväggen». Samma plats har stenen ännu, lutad mot kyrkans yttervägg på östra sidan.

Gråsten. Höjd 1,37 m., bredd 0,70 m. På h. sidan är ett stycke av stenen avslaget, med en del av runslingan. Ristningen är delvis grund.

Inskrift:

× **uikautrr · auk · - - fun · - rispu · sten · i · . . . ni · sina ·**

5

10

15

20

25

30

Vigautr ok . . . ræistu stæin æ[ftir] . . . [sy]ni sina.

»Vigöt och . . . reste stenen efter . . . sina söner.»

Till läsningen: 1 **u** är visserligen rätt svag, men torde dock få anses fullt säker; **u**-runan har samma form som i 15 och 22 **u**. 3—8 **kautrr** äro alla fullt tydliga, möjligen med undantag av bst i 7 **r**. Efter 9—11 **auk** är ett stycke av stenen bortslaget med sannolikt två runor. 14 **f** och 15 **u** äro säkra; däremot är bst i 16 **n** rätt otydlig, och av 17 finnes endast spår av hst (möjligen **a**). 19 **i** är icke stunget, icke heller 27 **i**; däremot har 25 **e** en tydligt huggen prick. — Brate: miokautrr · auk · - - kuna · rtu pin · sten · a · . . . ni · sina ·.

Vigautr är ett sällsynt mansnamn. Det förekommer emellertid på en annan Södermanlandssten, Sö 25, och dessutom på Ög 197 och L 1222 Vetlanda sn (Smål.).